

PLEDOARIE PENTRU UN MEDIU CURAT

Actualmente, toată lumea se preocupă de problemele de mediu. Responsabili sunt o mulțime. V inovații fără vină - care suntem noi toți - nu cer să se facă lumină! Este însă la modă să se arate cât de multe lucruri se pot îmbunătăți dacă respectăm regulile.

Încercăm să producem energie curată utilizând elementele naturale: soarele, vântul, biomasa etc. Sperăm astfel că vom îndrepta răul făcut de noi, sau de cei dinaintea noastră, încercând să evităm perspectiva neagră a viitorului superpoluat în care aerul tinde să devină o resursă greu accesibilă.

Se vede însă deja cu ochiul liber că cea mai de preț resursă care ne dă aer - pădurea - este sacrificată, în pofida tuturor acestor încercări. Unii dintre noi care nu au ca țel decât banul „calcă pe cadavre” - cum spune o veche zicală românească. Defrișările repetate au creat o oarecare agitație în mediul on-line la un moment dat și cam atât, fiind înlocuite rapid cu știri despre accidente auto în lanț, arestări cu mascați etc.

Ceea ce nu spune însă nimeni este că ar trebui mai întâi de toate să ne preocupe problemele mediului nostru intern! Problemele noastre interne legate de mentalitate sunt de fapt adevăratele probleme de mediu. Ne prefacem că suntem interesați de curățenie și aruncăm hârtiile pe jos.

Ne prefacem că vrem să Adunăm Selectiv Gunoaiele - și chiar se fac eforturi de fațadă pentru a crea în acest sens tot felul de spații cu tomberoane special amenajate pentru plastice, sticlă, hârtie, etc - dar când se colectează în mașinile de gunoi performante, ele se strâng tot la grămadă. Oare pe cine vrem să păcălim că suntem interesați de mediu?! Definiția pe care o dă Wikipedia mi se pare relevantă: „Mediul, precizat la nevoie drept mediul înconjurător, mediul ambiant sau/și mediul natural, este o noțiune care se referă la totalitatea condițiilor naturale de pe Pământ sau dintr-o regiune a sa, în care evoluează ființele sau lucrurile. Dintre aceste condiții fac parte atmosfera, temperatura, lumina, relief, apa, solul etc, precum și celelalte ființe vii și lucruri. Mediul are un rol foarte important în procesul evoluției ființelor vii, care, la rândul lor, sunt un factor de transformare a mediului”.

Din toate aceste cuvinte eu am reținut că noi suntem un factor de transformare a mediului! Și chiar o facem: cum este descoperită în marile orașe câte o suprafață liberă, în loc să plantăm arbori, să amenajăm un părcușor, noi ne repezim să o defrișăm creând astfel posibilitatea de... plantare a betoanelor. Odată infestat pământul cu betoane el nu va mai fi o lungă perioadă apt pentru a produce ceva.

S-au tot făcut fel de fel de simpozioane, întâlniri, studii asupra impactului omului asupra mediului, fel de fel de conferințe etc, cu rezultate îndoielnice. S-au tot dat legi, care mai de care mai stufoase, pentru protejarea mediului și reciclarea MRR-urilor (Materiale Recuperabile și Refolosibile), dar toate s-au făcut formal și doar pentru a răspunde unei necesități momentane aparente, sau unor impuneri UE. Au fost acțiuni bifate ca realizate și atât!

Ar trebui, înainte de toate, revenit la mentalul colectiv de dinaintea de această supertehnologizare, când se mai planta un pom, se mai utiliza natura ca un aliat și nu ca un produs de consum dus la

paroxism!

Dar cine să o facă?! Guvernării, indiferent care sunt, au o mulțime de probleme mai importante și numai când e gata a se „rupe funia” mai pun un deget pe rană. Legile date sunt prea stufoase, în mare parte neaplicabile și consumă hârtie produsă din... pomii tăiați. Căile de aplicare sunt întortochiate și pedepsele sunt – cel mult – modice și fără efect permanent.

ONG-urile, care declară că se preocupă de acest aspect, apar și dispar ca ciupercile funcție de interesele unora mai interesați să facă bani decât să facă ceea ce au declarat că-și propun și cam atât.

Rămânem noi, oamenii obișnuiți, care în loc să facem mereu mărunț din buze și să așteptăm să vină alții să ne facă curat în curte, putem lua atitudine fermă! Singurul lucru care va conduce la un mediu curat asigurând viitorul copiilor și nepoților noștri este cel care trebuie făcut acum practic și nu pe hârtie, de către noi toți, prin noi toți și nu prin lamentări deșarte.

Să cerem aleșilor gospodari – care sunt primarii – să planteze pomi nu numai panseluțe.

Să nu mai aruncăm peste tot gunoaie.

Să luăm atitudine civică împotriva celor ce fac asta și mai ales să ne facem curat în propria noastră mentalitate – era să spun ogradă.

Să revenim la o atitudine normală care în final să poată fi folosită pentru a-i face pe cei responsabili să înceapă să nu ne mai considere doar o masă de manevră la alegeri.

Înainte de orice mediul este singurul lucru care contează, deoarece nu avem decât un singur Pământ, pe care, dacă-l vom mai secătui și supăra mai mult în continuare, s-ar putea să nu-l mai avem și odată cu el să dispărem și noi.

Desigur că vor fi și unii care vor spune: „Suntem prea mici! Ce să facem noi?”.

Ne complacem de prea mult timp în acest mod simplist de a privi lucrurile și, dacă nu încercăm să ne schimbăm noi prin noi, cum să cerem altora acest lucru?

Promovarea unor acțiuni pentru un mediu curat rămâne însă, până la urmă, doar o încercare singulară, dacă nu ne raliem toți la această grea misiune de a stopa cumva poluarea – fiecare acolo unde este după forțele lui.

Dacă ați citit și înțeles această pledoarie putem dovedi până la urmă că împreună devenim mai puternici.

NICOLAE DOFTOREANU